Dosarul nr. 3-2402/2023
2-23124738-12-3-28082023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

01 iulie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către SRL „Emilicom" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, privind anularea răspunsului Ministerului Finanţelor al Republicii Moldova ***** din 28.07.2023, anularea Actului de control fiscal***** din 12.01.2023, emis de către Direcţia generală control a Serviciului Fiscal de Stat, anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat ***** din 06.03.2023 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către SRL „Emilicom" c/f *****, anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04.07.2023 pe marginea contestaţiei împotriva Deciziei ***** din 06.03.2023,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

SRL „Emilicom" a intentat acțiune împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, privind anularea răspunsului Ministerului Finanţelor al Republicii Moldova ***** din 28.07.2023, anularea Actului de control fiscal***** din 12.01.2023, emis de către Direcţia generală control a Serviciului Fiscal de Stat, anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat ***** din 06.03.2023 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către SRL „Emilicom", anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04.07.2023 pe marginea contestaţiei împotriva Deciziei ***** din 06.03.2023.

În motivarea acțiunii a indicat că, în urma efectuării controlului fiscal la reclamanta SC „EMILICOM" SRL în perioada: 30.03.2022-12.01.2023, prin Actul Direcţiei generale control a Serviciului Fiscal de Stat (în continuare SFS)***** din 12.01.2023 s-a concluzionat următoarele:

- Majorarea pierderilor fiscale pentru perioada A/2018 cu 4 329 lei, care în rezultatul controlului constituie 90 079 lei;
- Majorarea pierderilor fiscale pentru perioada A/2019 cu 3 983 lei, care în rezultatul controlului constituie 118 908 lei;
- Majorarea pierderilor fiscale pentru perioada fiscală A/2020 cu 3 664 lei, care în rezultatul controlului constituie 116 656 lei;
- Diminuarea venitului impozabil pentru perioada fiscală A/2021 cu 124 803 lei, care urmare a raportării pierderilor fiscale permise spre reportare din perioadele fiscale precedente nu a generat obligaţii suplimentare faţă de buget, contrar pierderilor declarate de entitate în sumă de 97 628 lei;

- Diminuarea TVA aferentă bugetului în sumă totală de 7 764 lei, inclusiv pentru perioada fiscală L/l 2/2018 cu 225 lei; L/02/2019 cu 441 lei; L/l 2/2019 cu 7 098 lei; Diminuarea taxei pentru unităţile comerciale şi prestări servicii în sumă de 198 050 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale T/01/2010 cu 4 212 lei; T/02/2010 cu 4 212 lei; T/03/2010 cu 2 946 lei; T/04/2010 cu 2 457 lei; T/01/2011 cu 4 563 lei; T/02/2011 cu 4 563 lei; T/03/2011 cu 6 318 lei; T/04/2011 cu 3 568 lei; T/01/2012 cu 11 245 lei: T/02/2012 cu 11 245 lei; T/03/2012 cu 11 245 lei; T/04/2012 cu 11 245 lei: T/01/2013 cu 11 245 lei; T/02/2013 cu 11 245 lei; T/03/2013 cu 11 245 lei; T/04/2013 cu 11 245 lei; T/01/2014 cu 9 912 lei; T/02/2014 cu 9 913 lei; T/03/2014 cu 9 912 lei; T/04/2014 cu 9 913 lei; T/01/2015 cu 9 913 lei; T/02/2015 cu 9 913 lei; T/03/2015 cu 9 912 lei; T/04/2015 cu 163 lei; T/01/2016 cu 875 lei; T/02/2016cu 875 lei; T/03/2016 cu 875 lei; T/04/2016 cu 875 lei; T/01/2017 cu 550 lei; T/02/2017 cu 550 lei; T/03/2017cu 550 lei; T/04/2017 cu 550 lei.
- Majorarea taxei pentru unităţile comerciale şi prestări servicii în sumă de 186 859 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale T/01/2018 cu 200 lei; T/02/2018 cu 200 lei; T/03/2018 cu 200 lei; T/04/2018 cu 200 lei; T/01/2019 cu 200 lei; T/02/2019 cu 200 lei; T/03/2019 cu 200 lei; T/04/2019 cu 200 lei; T/01/2020 cu 200 lei; T/02/2020 cu 200 lei; T/03/2020 cu 200 lei; T/04/2020 cu 200 lei; T/01/2021 cu 200 lei; T/02/2021 cu 183 859 lei; T/03/2021 cu 200 lei; T/04/2021 cu 200 lei;
- încălcarea modului de întocmire a Declaraţiilor cu privire la impozitul pe venit, pentru perioadele fiscale A/2018, A/2019, A/2020, A/2021, care nu a dus la apariţia obligaţiilor suplimentare la buget;
- încălcarea modului de întocmire a Declaraţiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/12/2018; L/02/2019, L/12/2019, care a generat obligaţii suplimentare la buget; încălcarea modului de întocmire a Dării de seamă pe taxele locale (Forma TAUCS 06) pentru perioadele fiscale T/01/2010 - T/04/2012 şi a Dării de seamă pe taxele locale (TL 13) pentru perioadele fiscale T/01/2013-T/04/2021, care a generat obligaţii suplimentare pentru perioadele fiscale T/01/2010- T/04/2017.
- Neplata în termenul stabilit de legislaţie a taxei pe valoarea adăugată pentru perioadele fiscale L/12/2018, L/02/2019,1712/2019.
- Neachitarea în termen a taxei pentru amenajarea teritoriului pentru perioadele fiscale T701/2010-T/04/2017.

Nefiind de acord cu Actul Direcţiei generale control a Serviciului Fiscal de Stat nr. 5-720947 din 12.01.2023, la data de 31.01.2023 reclamanta l-a contestat cu cerere în ordinea contenciosului administrativ.

Relevă că în motivarea cererii din 31.01.2023, reclamanta a invocat următoarele motive de anulare a Actului Direcţiei generale control a Serviciului Fiscal de Stat***** din 12.01.2023: Direcţia generală control a SFS nu este în drept să verifice corectitudinea calculării şi achitării taxelor locale pentru unităţile comerciale şi să repartizeze aceste taxe pentru diferite perioade fiscale în cazul în care există o hotărîe judecătorească irevocabilă de încasare a unei sume concrete. Direcţia generală control a SFS nu este în drept să calculeze penalităţi şi amenzi aferente taxelor locale pentru unităţile comerciale pentru perioadele 2010-2015 în cazul în care este adoptată o hotărîre judecătorească irevocabilă, iar atribuţiile de executare a hotărîrii judecătoreşti irevocabile îi revin executorului judecătoresc şi nu SFS, penalităţile şi amenzile încasate de către SFS sunt prescrise.

Declară că prin decizia şefei adjuncte a Direcţiei Generale a Serviciului Fiscal de Stat ***** din 06.03.2023 s-a admis parţial cererea şi s-a dispus:

1. A micşora suma pierderilor fiscale pentru perioada fiscală A/2018 cu 4 329 lei, care vor constitui 90 079 lei; A/2019 cu 3 983 lei, care vor constitui 118 908 lei; pentru perioada fiscală A/2020 cu 3 664 lei, care vor constitui 116 656 lei pentru perioada fiscală A/2021 cu 97 628 lei, care vor constitui 0 lei.

2. A încasa la buget sumele impozitelor şa taxelor calculate în rezultatul controlului: - 7764 lei, taxa pe valoarea adăugată diminuată, inclusiv pentru perioadele fiscale L/12/2018 cu 255 lei; L/02/2019 cu 411 lei; L/12/2019 cu 7 098 lei, care urmează a fi transferată la contul; - 11 191 lei, taxa pentru unităţile comerciale şi/sau prestări servicii diminuată pentru perioadele fiscale T/01/2010 cu 4 212 lei; T/02/2010 cu 4 212 lei; T/03/2010 cu 2 946 lei; T/04/2010 cu 2 457 lei; T/01/2011 cu 4 563 lei; T/02/2011 cu 4 563 lei; T/03/2011 cu 6 318 lei; T/04/2011 cu 3 568 lei; T/01/2012 cu 11 245 lei; T/02/2012 cu 11 245 lei; T/03/2012 cu 11 245 lei; T/04/2012 cu 11 245 lei; T/01/2013 cu 11 245 lei; T/02/2013 cu 11 245 lei; T/03/2013 cu 11 245 lei; T/04/2013 cu 11 245 lei; T/01/2014 cu 9 912 lei; T/02/2014 cu 9 913 lei; T/03/2014 cu 9 912 lei; T/04/2014 cu 9 913 lei; T/01/2015 cu 9 913 lei; T/02/2015 cu 9 913 lei; T/03/2015 cu 9 912 lei; T/04/2015 cu 163 lei; T/01/2016 cu 875 lei; T/02/2016 cu 875 lei; T/03/2016 cu 875 lei; T/04/2016 cu 875 lei; T/01/2017 cu 550 lei; T/02/2017 cu 550 lei; T/03/2017 cu 550 lei; T/04/2017 cu 550 lei şi majorarea pentru perioadele fiscale T/01/2018 cu 200 lei; T/02/2018 cu 200 lei; T/03/2018 cu 200 lei; T/04/2018 cu 200 lei; T/01/2019 cu 200 lei; T/02/2019 cu 200 lei; T/03/2019 cu 200 lei; T/04/2019 cu 200 lei; T/01/2020 cu 200 lei; T/02/2020 cu 200 lei; T/03/2020 cu 200 lei; T/04/2020 cu 200 lei; T/01/2021 cu 200 lei; T/02/2021 cu 183 859 lei; T/03/2021 cu 200 lei; T/04/2021 cu 200 lei, care urmează a fi transferată pe contul IBAN: *****

3. A încasa la buget majorarea de întîrziere (penalitate), calculată în rezultatul controlului în conformitate cu prevederile art. 228 alin. (1) Cod fiscal:

- 2 833 lei, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată diminuată, care urmează a fi transferată la contul IBAN:

- 201 718 lei, pentru neplata în termen a taxei pentru unităţile comerciale şi/sau prestări servicii diminuată, care urmează a fi transferată la contul IBAN:

4. A aplica pentru încălcările legislaţiei şi a încasa la codul: 8 500 lei, amendă pentru încălcarea modului de întocmire a Declaraţiei privind TVA pentru perioada fiscală L/l 2/2019 a Dorii de seamă pe taxele locale (Forma TAUCS 06) pentru perioadele fiscale T/03/2011, T/01/2012, T/02/1/2012, T/03/1/2012, T/04/2012, a Dării de seamă pe taxele locale (TL 13) pentru perioadele fiscale T/01/2013, T/02/2013, T/03/2013, T/04/2013, T/01/2014, T/02/2014, T/03/2014, T/04/2014, T/01/2015, T/02/2015, T/03/2015, conform prevederilor art. 260 alin. (1) din Codul Fiscal (17 cazuri x 500 lei, dar nu mai mult de 10 000 lei);

- 1 775 lei, amnedă pentru diminuarea taxei pe valoarea adăugată, pentru perioada fiscală L/l2/2019 cu 7 098 lei, conform prevederilor art. 261 alin. (4) din Codul fiscal (7 098 x 25%);

- 41 416 lei, amendă pentru diminuarea taxei pentru unităţile comerciale şi/sau prestări servicii, pentru perioadele fiscale T/03/2021 cu 6 318 lei; T/01/2012 cu 11 245 lei; T/02/2012 cu 11 245 lei; T/03/2012 cu 11 245 lei;

T/04/2012 cu 11 245 lei; T/01/2013 cu 11 245 lei; T/02/2013 cu 11 245 lei;

T/03/2013 cu 11 245 lei; T/04/2013 cu 1 1 245 lei; T/01/2014 cu 9 912 lei; T/02/2014 cu 9 913 lei;

T/03/2014 cu 9 912 lei; T/04/2014 cu 9 913 lei;

T/01/2015 cu 9 913 lei; T/02/2015 cu 9 913 lei; T/03/2015 cu 9 912 lei, conform art. 261 alin. (4) din Codul fiscal (165 666 x 25%);

5. A aplica avertizare conform prevederilor art. 235 alin. (I1) din Codul fiscal pentru comiterea încălcărilor fiscale nesemnificative:

a) Prevăzute de art. 260 alin. (1) din Codul fiscal, prin: încălcarea modului de întocmire a Declaraţiei privind TVA pentru perioadele fiscale L/12/2018, L/02/2019; încălcarea modului de întocmire a Dării de samă pe taxele locale (Forma TAUCS 06) pentru perioadele T/01/2010; T/02/2010; T/03/2010; T/04/2010; T/01/2011; T/02/2011; T/04/2011 şi a Dării de seamă pe taxele locale (TL 13) pentru preioadele fiscale T/04/2015; T/01/2016; T/02/2016; T/03/2016; T/04/2016;
T/01/2017; T/02/2017; T/03/2017; T/04/2017.

b) Prevăzute de art. 261 alin. (4) din Codul fiscal, prin:

- Diminuarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioadele fiscale L/12/2018 cu 255 lei; L/02/2019ncu 411 lei;

- Diminuarea taxei pentru unităţile comerciale şi prestări servicii pentru perioadele fiscale T/01/2010 cu 4 212 lei; T/02/2010 cu 4 212 lei; T/03/2010 cu 2 946 lei; T/04/2010 cu 2 457 lei; T/01/2011 cu 4 563 lei; T/02/2011 cu 4 563 lei; T/04/2011 cu 3 568 lei; T/04/2015 cu 163 lei; T/01/2016 cu 875 lei; T/02/2016 cu 875 lei; T/03/2016 cu 875 lei; T/04/2016 cu 875 lei; T/01/2017 cu 550 lei; T/02/2017 cu 550 lei; T/03/2017 cu 550 lei; T/04/2017 cu 550 lei.

Prin cererea prealabilă din 07.04.2023, reclamanta a contestat decizia ***** din 06.03.2023 Serviciului Fiscal de Stat.

Articolul 264 Cod fiscal prevede că, (1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2), obligaţiile jiscale pot fi determinate de către contribuabil şi Serviciul Fiscal de Stat sau alte organe cu atribuţii de administrare fiscală în următoarele termene: a) impozitele, taxele, majorările de întîrziere - în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale respective sau pentru plata impozitului, taxei, majorării de întîrziere (penalităţii), în cazul lii care nu este pre văzută prezentarea unei dări de seamă fiscale; b) sancţiunile fiscale aferente unor impozite şi taxe concrete - în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale privind impozitul şi taxa menţionată sau pentru plata impozitului şi taxei în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă Jiscale; c) sancţiunile fiscale neaferente unor impozite şi taxe concrete - în cel mult 4 ani din data săvîrşirii încălcării fiscale. (2) Termemd de prescripţie nu se extinde asupra impozitului, taxei, majorării de întîrziere (penalităţii) sau sancţiunilor jiscale aferente unui impozit, unei taxe concrete dacă darea de seamă fiscală care stabileşte obligaţia fiscală conţine informaţii ce induc în eroare sau reflectă fapte ce constituie infracţiuni ori nu a fost prezentată.

Deci relevă că, termenul general de prescripţie de încasare a penalităţilor sau amenzilor prevăzut de Codul civil este de 3 ani de zile, iar cel prevăzut de art. 264 Cod fiscal este de 4 ani.

Pe cale de consecinţă, termenul limită de încasare a penalităţilor şi aplicării amenzilor referitor la suma de 183 659 lei a expirat la data de 21.02.2021, pe cînd, SFS a dispus încasarea penalităţilor şi aplicarea amenzilor doar la data de 12.01.2023, cu depăşirea termenului de prescripţie extinctivă cu un an si anroane 11 luni de zile. Prin urmare, dispunerea încasării penalităţii şi amenzilor după expirarea termenului de prescripţie extinctivă, este ilegală. Pe cale de consecinţă, refuzul Ministerului Finanţelor ***** din 28.07.2023, prin care s-a respins cererea prealabilă depusă de către reclamanta SC „EMILICOM” SRL împotriva Deciziei Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04.07.2023, Actul de control fiscal nr. 5-720 947 din 12 ianuarie 2023, emis de către Direcţia generală control a Serviciului Fiscal de Stat, Decizia Serviciului Fiscal de

Stat ***** din 06 martie 2023 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către S.C. „EMILICOM" SRL şi Decizia Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04 iulie 2023 pe marginea contestaţiei împotriva Deciziei ***** din 06.03.2023 emise de Direcţia generală control sunt ilegale şi necesită a fi anulate de instanţa de contencios administrativ.

Mai mult ca atît indică că, după cu rezultă din conţinutul Actului de control din 12.01.2023, la 25.11.2020 la reclamantă a avut loc un control fiscal, în urma căruia s-a stabilit că reclamanta activează cu două aparate de casă şi în două gherete. Careva abateri referitor la încasarea sumei de 183 659 lei încasate prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 21.02.2017 de către SFS nu au fost stabilite, pe cînd, prin Actul de control din 12.01.2023 şi prin decizia din 06.03.2023 s-au stabilit penalităţi şi amenzi.

Totodată relevă că, după cum rezultă din conţinutul motivării deciziei SFS *****6 din 04.07.2023, SFS a micşorat sumele penalităţilor şi amenzilor pentru perioada 01.01.2008 - 31.12.2011 din motiv că prin Actul de control fiscal nr. 5-652726 din 03.12.2012 şi Decizia SFS nr. 29 din 24.02.2012 în perioada respectivă nu s-au stabilit careva încălcări ale legislaţiei la capitolul taxelor pentru unităţile comerciale, pe cînd, pentru perioada 2012 - 2017 a stabilit astfel de încălcări.

Susține că conform art. 137 Cod administrativ, (1) în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. (2) Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale. (3) Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. (4) Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Afirmă că în motivarea Actului de control fiscal nr. 5-720 947 din 12.01.2023, Deciziei Serviciului Fiscal de Stat ***** din 06.03.2023 şi Deciziei Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04 iulie 2023, pîrîţii nu au argumentat, din care motive în perioada anilor 2008-2011 au procedat într-un mod, iar pentru perioada 2012-2017 a procedat în alt mod. Mai mult ca atît, în motivarea actelor administrative contestate pîrîţii nu au demonstrat, că dările de seamă prezentate de către reclamantă pîrîţilor conţin informaţii ce induc în eroare sau reflectă fapte ce constituie infracţiuni sau în genere nu au fost prezentate. Din contra, în întreaga perioadă de activitate după adoptarea deciziei de către Curtea de Apel Chişinău din 21.02.2017 reclamanta de mai multe ori a apelat la pîrîtul SFS în scopul de a se indica, în ce mod urmează a fi reflectată suma de 183 659 lei în dările de seamă, încasată prin această decizie definitivă şi executorie, însă de fiecare dată pîrîtul SFS relata, că nu cunoaşte cum trebuie de procedat în cazul respectiv.

Prin urmare solicită SRL „Emilicom" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Ministerul Finanţelor al Republicii Moldova, privind anularea răspunsului Ministerului Finanţelor al Republicii Moldova ***** din 28.07.2023, anularea Actului de control fiscal***** din 12.01.2023, emis de către Direcţia generală control a Serviciului Fiscal de Stat, anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat ***** din 06.03.2023 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către SRL „Emilicom", anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04.07.2023 pe marginea contestaţiei împotriva Deciziei ***** din 06.03.2023.

În ședința de judecată avocatul reclamantului reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei a solicitat admiterea integral a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Serviciului Fiscal de Stat a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, răspunsul Ministerului Finanţelor al Republicii Moldova ***** din 28.07.2023, Decizia Serviciului Fiscal de Stat ***** din 06.03.2023 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către SRL „Emilicom" c/f *****, Decizia Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04.07.2023 pe marginea contestaţiei împotriva Deciziei ***** din 06.03.2023, reprezintă acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează *a fi admisă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul

cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Instanța reține din materialele cauzei și explicațiile părților că, prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat (SFS) privind iniţierea controlului nr. DICF-124420/24 din 24.03.2022, la SC „Emilicom" SRL, a fost iniţiat control fiscal la faţa locului prin metoda de verificare totală, privind corectitudinea calculării, declarării şi plenitudinea transferării la buget a impozitelor, taxelor şi altor plăţi, pentru perioada de activitate 01.01.2018- 28.02.2022, şi anume:

- 01.01.2018-31.12.2021 - impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător;

- 01.03.2018-28.02.2022 - impozitul pe venit reţinut din salariu, contribuţiile asigurărilor sociale, primele de asigurare obligatorii de asistenţă medicală, taxa pe valoarea adăugată;

- 01.04.2018-31.12.2021 - impozitele şi taxele locale, alte impozite şi taxe;

- 01.01.2010-21.12.2021 - taxa pentru unităţile comerciale şi/sau prestări servicii.

În rezultatul efectuării controlului fiscal, de către SFS a fost întocmit Actul de control fiscal*****, prelungit pe blanchetele nr. 5-720948, nr. 5-720949 şi nr. 5-720950 din 12.01.2023.

În rezultatul întocmirii Actului de control fiscal menţionat, a fost emisă Decizia SFS ***** din 06.03.2023 „asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către SC „Emilcom" SRL, prin care s-a decis:

I. De a micşora suma pierderilor fiscale, pentru perioada fiscală A/2018 cu 4 329 lei, care vor constitui 90 079 lei, A/2019 cu 3 983 lei, care vor constitui 118 908 lei, pentru perioada fiscală A/2020 cu 3 664 lei, care vor constitui 116 656 lei şi pentru perioada fiscală A/2021 cu 97628 lei, care vor constitui 0 lei.

II. De a calcula şi încasa la buget sumele impozitelor şi plăţilor calculate în rezultatul controlului:

- 7764 lei, taxa pe valoarea adăugată diminuată, inclusiv pentru perioadele fiscale L/12/2018 cu 255 lei, L/02/2019 cu 411 lei, L/12/2019 cu 7098 lei;

- 11 191 lei, taxa pentru unităţile comerciale şi/sau prestări servicii diminuată, inclusiv pentru perioadele fiscale T/01/2010 cu 4212 lei, T/02/2010 cu 4212 lei, T/03/2010 cu 2946 lei, T/04/2010 cu 2457 lei, T/01/2011 cu 4563 lei, T/02/2011 cu 4563 lei, T/03/2011 cu 6318 lei, T/04/2011 cu 3568 lei, T/01/2012 cu 11245 lei, T/02/2012 cu 11245 lei, T/03/2012 cu 11245 lei, T/04/2012 cu 11245 lei, T/01/2013 cu 11245 lei, T/02/2013 cu 11245 lei, T/03/2013 cu 11245 lei, T/04/2013 cu 11245 lei, T/01/2014 cu 9912 lei, T/02/2014 cu 9913 lei, T/03/2014 cu 9912 lei, T/04/2014 cu 9913 lei, T/01/2015 cu 9913 lei, T/02/2015 cu 9913 lei, T/03/2015 cu 9912 lei, T/04/2015 cu 163 lei, T/01/2016 cu 875 lei, T/02/2016 cu 875 lei, T/03/2016 cu 875 lei, T/04/2016 cu 875 lei, T/01/2017 cu 550 lei, T/02/2017 cu 550 lei, T/03/2017 cu 550 lei, T/04/2017 cu 550 lei şi majorată pentru perioadele fiscale T/01/2018 cu 200 lei, T/02/2018 cu 200 lei, T/03/2018 cu 200 lei, T/04/2018 cu 200 lei, T/01/2019 cu 200 lei, T/02/2019 cu 200 lei, T/03/2019 cu 200 lei, T/04/2019 cu 200 lei, T/01/2020 cu 200 lei, T/02/2020 cu 200 lei, T/03/2020 cu 200 lei, T/04/2020 cu 200 lei, T/01/2021 cu 200 lei, T/02/2021 cu 183859 lei, T/03/2021 cu 200 lei, T/04/2021 cu 200 lei;

III. De a aplica majorare de întârziere conform prevederilor art. 228 alin. (2) şi alin. (3) din Codul fiscal:

- 2 833 lei, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată diminuată,

- 201 718 lei, pentru neplata în termen a taxei pentru unităţile comerciale şi/sau prestări servicii diminuată, (Anexa nr. 2 la decizie);

IV. De a aplica amenzi pentru încălcările legislaţiei fiscale:

- 8 500 lei, amendă pentru încălcarea modului de întocmire a Declaraţiei privind TVA pentru perioada fiscală L/12/2019 a Dării de seamă pe taxele locale (Forma TAUCS 06) pentru perioadele fiscale T/03/2011, T/01/2012, T/02/2012, T/03/2012, T/04/2012, a Dării de seamă pe taxele locale (TL 13) pentru perioadele fiscale T/01/2013, T/02/2013, T/03/2013, T/04/2013, T/01/2014, T/02/2014, T/03/2014, T/04/2014, T/01/2015, T/02/2015, T/03/2015, conform prevederilor art. 260 alin. (1) din Codul Fiscal (17 cazuri x 500 lei, dar nu mai mult de 10000 lei);

- 1 775 lei, amendă pentru diminuarea taxei pe valoarea adăugată, pentru perioada fiscală L/12/2019 cu 7 098 lei, conform prevederilor art. 261 alin. (4) din Codul fiscal (7 098 lei x 25 %);

- 41 416 lei, amendă pentru diminuarea taxei pentru unităţile comerciale şi/sau prestări servicii, pentru perioadele fiscale T/03/2011 cu 6318 lei, T/01/2012 cu 11245 lei, T/02/2012 cu 11245 lei, T/03/2012 cu 11245 lei, T/04/2012 cu 11245 lei, T/01/2013 cu 11245 lei, T/02/2013 cu 11245 lei, T/03/2013 cu 11245 lei, T/04/2013 cu 11245 lei, T/01/2014 cu 9912 lei, T/02/2014 cu 9913 lei, T/03/2014 cu 9912 lei, T/04/2014 cu 9913 lei, T/01/2015 cu 9913 lei, T/02/2015 cu 9913 lei, T/03/2015 cu 9912 lei, conform prevederilor art. 261 alin. (4) din Codul fiscal (165 666 lei x 25 %).

La data de 07.04.2023, SC „Emilicom" SRL, a depus la SFS contestaţie.

În rezultatul examinării contestaţiei, a fost emisă Decizia SFS *****6 din 04.07.2023 „pe marginea contestaţiei împotriva Deciziei ***** din 06.03.2023 emise de Direcţia generală control", prin care s-a decis:

I. De a satisface parţial contestaţia şi a modifica Decizia nr.769/855 din 06.03.2023, emisă de Direcţia generală control, după cum urmează:

În partea decisivă:

- la pct.3, liniuţa a 2-a, sintagma „201718 lei", se substituie cu sintagma „157640 lei";

- la pct.4, liniuţa a l-a, sintagma „8500 lei" se substituie cu sintagma „8000 lei", iar sintagma „T/03/2011" se exclude;

- la pct.4, liniuţa a 3-a, sintagma „41416 lei" se substituie cu sintagma „39837 lei", sintagma „T/03/2011 cu 6318 lei" se exclude, iar sintagma „165666 lei x 25%" se substituie cu sintagma „159348 lei x 25%";

- la pct.5, lit.a), liniuţa a 2-a, sintagma „T/01/2010, T/02/2010, T/03/2010, T/04/2010, T/01/2G11, T/02/2011, T/04/2011" se exclude;

- la pct.5, lit.b), liniuţa a 2-a, sintagma „T/01/2010 cu 4212 lei, T/02/2010 cu 4212 lei, T/03/2010 cu 2946 lei, T/04/2010 cu 2457 lei, T/01/2011 cu 4563 lei, T/02/2011 cu 4563 lei, T/04/2011 cu 3568 lei" se exclude.

II. În rest, Decizia nr.769/855 din 06.03.2023, emisă de Direcţia generală control, rămâne nemodificată şi este obligatorie pentru executare.

Prin scrisoarea Ministerului Finanţelor ***** din 28.07.2023, a fost menţinută în vigoare Decizia SFS *****6 din 04.07.2023.

Indică Serviciul Fiscal de Stat că în cadrul controlului fiscal efectuat prin metoda verificării totale la SC „Emilicom" SRL pentru perioada 01.01.2018-28.02.2022, cu excepţia taxei pentru unităţile comerciale şi/sau de prestări servicii pentru subdiviziunile amplasate pe adresa mun. Chişinău, o*****, care a fost supusă verificării pentru perioada 01.01.2010-31.12.2021 (act*****, prelungit pe blanchetele nr. 5-720948, nr. 5-720949 şi nr. 5-720950 din 12.01.2023), s-au stabilit un şir de încălcări, şi anume, încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit.c) şi lit. e), art. 290 lit. e), art. 291 alin. (1) lit. e), art. 293 alin. (1), art. 298 alin. (2) din Codul fiscal prin:

- diminuarea taxei pentru unităţile comerciale şi/sau de prestări servicii cu 198 050 lei, pentru perioadele fiscale T/01/2010 - T/04/2017 şi, concomitent, majorarea taxei pentru unităţile comerciale şi/sau de prestări servicii cu 186 859 lei, pentru perioadele fiscale T/01/2018 - T/04/2021;

- nerespectarea modului de întocmire a Dării de seamă pe taxele locale (Forma TAUCS 06) pentru perioadele fiscale T/01/2010 - T/04/2012 şi a Dării de seamă pe taxele locale (TL 13) pentru perioadele fiscale T/01/2013 - T/04/2021, care a generat obligaţii suplimentare pentru

perioadele fiscale T/01/2010- T/04/2017 şi neachitarea în termen a taxei pentru unităţile comerciale şi/sau de prestări servicii pentru perioadele fiscale T/01/2010 - T/04/2017.

Articolul 8. Drepturile şi obligaţiile contribuabilului

(1) *Contribuabilul are dreptul:*

a) să obţină pe gratis de la Serviciul Fiscal de Stat şi serviciul de colectare a impozitelor şi taxelor locale informaţii despre impozitele şi taxele în vigoare, precum şi despre actele normative care reglementează modul şi condiţiile de achitare a acestora;

b) să se bucure de o atitudine corectă din partea organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi a persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora;

c) să-şi reprezinte interesele în organele cu atribuţii de administrare fiscală personal sau prin intermediul reprezentantului său;

d) să direcţioneze anual un cuantum procentual de 2% din suma impozitului pe venit calculat anual la buget către beneficiarii desemnării procentuale potrivit art.15[2] dacă nu are datorii la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale anterioare;

e) să obţină amînarea, eşalonarea, trecerea în cont a impozitelor în modul şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod;

e[1]) să solicite şi să obţină de la Serviciul Fiscal de Stat soluţia fiscală individuală anticipată în modul şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod;

f) să prezinte organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora explicaţii referitoare la calcularea şi achitarea impozitelor şi taxelor;

g) să conteste, în modul stabilit de legislaţie, deciziile, acţiunile sau inacţiunea organelor cu atribuţii de administrare fiscală şi ale persoanelor cu funcţii de răspundere ale acestora;

h) să beneficieze de alte drepturi stabilite de legislaţia fiscală;

i) să beneficieze de facilităţile fiscale, la care are dreptul conform legislaţiei fiscale, pe perioada fiscală în care a întrunit toate condiţiile stabilite.

(2) *Contribuabilul este obligat:*

a) să respecte modul stabilit de înregistrare (reînregistrare) de stat şi de desfăşurare a activităţii de întreprinzător;

b) să se pună la evidenţă la subdiviziunea Serviciului Fiscal de Stat în a cărei rază îşi are sediul stabilit în documentele de constituire (înregistrare) şi să primească certificatul de atribuire a codului fiscal. Aceste prevederi nu se aplică persoanelor al căror număr de identificare de stat reprezintă codul fiscal, cu excepţia contribuabililor pentru care codul fiscal este cel atribuit în conformitate cu art.5 pct.28) lit.a), b), c), d) şi e). Contribuabilii care sînt înregistraţi de către organele abilitate cu dreptul de înregistrare de stat se iau la evidenţa subdiviziunii respective a Serviciului Fiscal de Stat conform informaţiei prezentate de către aceste organe;

c) să ţină contabilitatea conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, să întocmească şi să prezinte Serviciului Fiscal de Stat şi serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale dările de seamă fiscale şi informaţiile prevăzute de legislaţie, să asigure integritatea documentelor de evidenţă în conformitate cu cerinţele legislaţiei, să efectueze încasările băneşti în numerar prin intermediul echipamentelor de casă şi de control, respectînd reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor băneşti în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă şi de control;

d) să prezinte informaţii veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum şi despre alte obiecte ale impunerii;

e) să achite la buget, la timp şi integral, ţinînd cont de prevederile art.7 alin.(5), sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurînd exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate;

f) în caz de control al respectării legislaţiei fiscale, să prezinte, la prima cerere sau maximum în decursul unei zile lucrătoare din data finalizării controlului fiscal operativ, persoanelor cu funcţii de răspundere ale organelor cu atribuţii de administrare fiscală documentele de evidenţă, dările de seamă fiscale şi alte documente şi informaţii privind desfăşurarea activităţii de întreprinzător, calcularea şi achitarea la buget a impozitelor, a taxelor şi a altor plăţi obligatorii şi acordarea facilităţilor, să permită accesul, în cazul ţinerii evidenţei computerizate, la sistemul electronic de contabilitate;

f^{l}) în caz de solicitare a soluţiei fiscale individuale anticipate, să prezinte Serviciului Fiscal de Stat, la prima cerere, informaţii veridice, documente, explicaţii şi/sau probe suplimentare privind activitatea desfăşurată, privind situaţiile şi/sau tranzacţiile viitoare;

g) în caz de control al respectării legislaţiei fiscale, să asigure persoanelor cu funcţii de răspundere ale organelor cu atribuţii de administrare fiscală accesul liber în spaţiile de producţie, în depozite, în localurile de comerţ, în alte încăperi şi locuri (cu excepţia încăperilor utilizate exclusiv ca spaţiu locativ) pentru inspectarea lor în scopul verificării autenticităţii datelor din documentele contabile, din dările de seamă, din declaraţiile fiscale, din calcule, precum şi a verificării îndeplinirii obligaţiilor faţă de buget;

h) să asiste la efectuarea controlului privind respectarea legislaţiei fiscale, să semneze actele privind rezultatul controlului, să dea explicaţii în scris sau oral;

i) în caz de calculare greşită şi determinare incorectă de către Serviciul Fiscal de Stat a sumei impozitului, penalităţii, dobînzii sau amenzii, să dovedească acest lucru prin documente justificative;

j) să îndeplinească deciziile adoptate de organele cu atribuţii de administrare fiscală şi alte organe învestite cu funcţii de control pe marginea rezultatelor controalelor efectuate, respectînd cerinţele legislaţiei fiscale;

j^{1}) să întocmească şi să prezinte dosarul preţurilor de transfer;

j^{2}) să respecte regulile prevăzute în capitolul 11^{2} din titlul V;

k) să îndeplinească alte obligaţii prevăzute de legislaţia fiscală.

(3) În caz de absenţă a conducătorului întreprinderii, obligaţiile prevăzute la alin.(2) lit.f) şi g) sînt îndeplinite de alte persoane cu funcţii de răspundere, gestionare ale subiectului impunerii, în limitele competenţei lor.

Conform art. 133 alin. (2) pct. 14 Cod Fiscal, (2) În realizarea funcţiilor sale, Serviciul Fiscal de Stat are următoarele atribuţii în domeniul administrării fiscale:

14) efectuează controlul fiscal, examinează cazurile de încălcare a legislaţiei, aplică sancţiuni fiscale şi emite acte administrative în scopul aplicării prezentului cod;

Articolul 134. Drepturile Serviciului Fiscal de Stat şi ale funcţionarilor fiscali

(1) Serviciul Fiscal de Stat şi funcţionarii fiscali, în cadrul acţiunilor de exercitare a funcţiei, au următoarele drepturi:

1) să efectueze controale asupra modului în care contribuabilii legislaţia fiscală;

2) să ceară şi să primească gratuit de la orice persoană informaţii, date, documente necesare pentru exercitarea atribuţiilor în limitele funcţionale, cu excepţia informaţiilor care constituie secret de stat, precum şi copiile de pe ele, dacă acestea se anexează la actul de control, de asemenea să ceară explicaţiile şi informaţiile de rigoare asupra problemelor identificate în procesul exercitării atribuţiilor;

3) să efectueze vizite fiscale conform prevederilor prezentului cod;

4) să deschidă şi să examineze, să sigileze, după caz, indiferent de locul aflării lor, încăperile de producţie, depozitele, spaţiile comerciale şi alte locuri, cu excepţia domiciliului şi reşedinţei, folosite pentru obţinerea de venituri sau pentru întreţinerea obiectelor impozabile, altor obiecte, documentelor;

5) să aibă acces la sistemul electronic/computerizat de evidenţă al contribuabilului şi să ridice mijloacele tehnice care conţin aceste sisteme pentru a obţine probe ale încălcărilor şi infracţiunilor date în competenţa sa. Contribuabilul este în drept să obţină de la Serviciul Fiscal de Stat, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare, o copie a sistemului electronic/computerizat de evidenţă al contribuabilului ridicat de Serviciul Fiscal de Stat;

6) să controleze autenticitatea datelor din documentele de evidenţă şi din dările de seamă fiscale ale contribuabilului;

7) să ridice de la contribuabil documente în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod, de asemenea să ridice de la contribuabil echipamentele de casă şi de control utilizate la încasările în numerar, în scopul verificării softurilor instalate în acestea, întocmind un proces-verbal conform modului stabilit;

8) să constate încălcările legislaţiei fiscale şi să aplice măsurile de asigurare, de executare silită a stingerii obligaţiei fiscale şi de răspundere prevăzute de legislaţie;

9) să creeze consiliu consultativ prin parteneriat public-privat, consiliu de conformare, comisii specializate, grupuri de lucru cu antrenarea reprezentanţilor altor ministere, altor autorităţi administrative centrale şi autorităţi publice, a reprezentanţilor autorităţilor administraţiei publice locale, reprezentanţilor mediului academic, reprezentanţilor societăţii civile şi a specialiştilor în domeniu;

10) să pornească în instanţele judecătoreşti competente, în conformitate cu prezentul cod, acţiuni contra contribuabililor privind:

a) anularea unor tranzacţii şi încasarea la buget a mijloacelor obţinute din aceste tranzacţii;

b) anularea înregistrării întreprinderii, organizaţiei, în cazul încălcării modului stabilit de fondare a acestora sau al necorespunderii actelor de constituire cu prevederile legislaţiei, şi încasarea veniturilor obţinute de acestea;

c) lichidarea întreprinderii, organizaţiei în temeiurile stabilite de legislaţie şi încasarea veniturilor obţinute de acestea;

11) să ceară şi să verifice înlăturarea încălcării legislaţiei fiscale, să aplice, după caz, măsuri de constrîngere;

12) să utilizeze metode şi surse directe şi indirecte la estimarea obiectelor impozabile şi la calcularea impozitelor şi taxelor;

12^{1}) să verifice corectitudinea şi stabilirea preţului de transfer conform principiului lungimii braţului;

12^{2}) să nu accepte sau să recalifice tranzacţiile cu recalcularea obligaţiilor aferente bugetului public naţional;

12^{3}) să negocieze şi să încheie acorduri de preţ în avans unilaterale, bilaterale/multilaterale;

13) să stingă, în modul stabilit de prezentul cod, obligaţiile fiscale ale contribuabililor şi drepturile la restituirea sumelor plătite în plus;

14) să citeze la Serviciul Fiscal de Stat contribuabilul, persoana presupusă a fi subiectul impozitării, persoana cu funcţie de răspundere a contribuabilului, inclusiv responsabilul de evidenţa documentelor referitoare la persoana presupusă a fi subiectul impozitării, pentru a depune mărturii, a prezenta documente şi informaţii în problema de interes pentru Serviciul

Fiscal de Stat, cu excepţia documentelor şi informaţiilor care, conform legislaţiei, constituie secret de stat. Neprezentarea persoanei citate la data şi ora stabilite în citaţie nu împiedică efectuarea de către Serviciul Fiscal de Stat a actelor procedurale fiscale;

15) să oprească, în comun cu alte organe, şi să controleze în condiţiile prezentului cod mijloacele de transport încărcate sau care se presupune că sînt încărcate cu mărfuri supuse accizelor ori că efectuează transport ilicit de mărfuri şi pasageri în trafic naţional sau internaţional;

16) să solicite de la bănci (sucursale), societăţi de plată, societăţi emitente de monedă electronică şi/sau furnizori de servicii poştale prezentarea documentelor referitoare la clienţii acestora;

17) să solicite efectuarea şi să efectueze controale fiscale în alte state în baza tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte;

18) să solicite organelor competente din alte state informaţii despre activitatea contribuabililor, fără acordul acestora din urmă;

19) să prezinte organelor competente din alte state informaţii despre relaţiile contribuabililor străini cu cei autohtoni, fără acordul sau înştiinţarea acestora din urmă;

20) să utilizeze dări de seamă fiscale, corespondenţa cu contribuabilii şi informaţii ale autorităţilor publice pe suport electronic şi de alt fel, perfectat şi protejat conform legislaţiei în domeniu;

20^1) să stabilească criterii de determinare a contribuabililor care, la efectuarea livrărilor impozabile cu T.V.A. pe teritoriul ţării, sînt obligaţi să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală electronică şi să aprobe lista acestora;

21) să folosească mijloace de informare în masă pentru popularizarea şi respectarea legislaţiei fiscale;

22) să utilizeze mijloacele speciale sonore şi luminiscente instalate pe unităţile de transport conform normelor stabilite; să intre sau să pătrundă, în modul stabilit de lege, utilizînd, în caz de necesitate, mijloace speciale, în orice încăpere sau proprietate în scop de constatare şi/sau urmărire penală a infracţiunilor economico-financiare conform competenţei ori dacă, în baza unor date suficiente, se ştie că în aceste localuri a fost comisă sau se comite o infracţiune economico-financiară;

23) să limiteze sau să interzică temporar circulaţia transportului şi a pietonilor pe străzi şi pe drumuri, precum şi accesul persoanelor pe anumite porţiuni de teren sau spre anumite locuri în scop de asigurare a efectuării unor acţiuni de constatare şi/sau urmărire penală a infracţiunilor;

24) să efectueze filmarea şi înregistrarea audio a persoanelor reţinute, să le fotografieze pentru cercetare comparativă sau identificare;

24^1) să întreprindă acţiuni pentru efectuarea urmăririi penale conform Codului de procedură penală;

24^2) să întreprindă acţiuni pentru exercitarea activităţii speciale de investigaţii aferente infracţiunilor date în competenţa sa, conform Codului de procedură penală, în conformitate cu Legea nr.59/2012 privind activitatea specială de investigaţii;

25) să întreprindă alte acţiuni prevăzute de legislaţia fiscală.

(2) Funcţionarii fiscali îşi exercită atribuţiile privind controlul fiscal şi vizita fiscală la faţa locului sau privind executarea silită a stingerii obligaţiei fiscale în baza unor delegări/hotărîri emise în modul stabilit de Serviciul Fiscal de Stat.

(3) Serviciul Fiscal de Stat este în drept să revoce, să modifice sau să suspende, în condiţiile legii, actele sale cu caracter normativ şi cele cu caracter individual dacă ele contravin legislaţiei.

(3[1]) În procesul efectuării controlului fiscal, în caz de necesitate, Serviciul Fiscal de Stat poate contracta sau antrena specialişti, experţi, interpreţi calificaţi în domeniul solicitat pentru a acorda asistenţa respectivă şi a contribui la clarificarea unor constatări.

(4) Cerinţele şi dispoziţiile legale ale funcţionarului fiscal sînt executorii pentru toate persoanele, inclusiv pentru cele cu funcţie de răspundere.

(5) Împiedicarea de a-şi exercita atribuţiile, ofensarea, ameninţarea, împotrivirea, violentarea, atentarea la viaţa, la sănătatea şi la averea funcţionarului fiscal, precum şi a rudelor lui apropiate, în timpul exercitării atribuţiilor sau în legătură cu aceasta atrag răspunderea prevăzută de lege.

(6) Funcţionarul fiscal îşi exercită atribuţiile privind controlul fiscal la faţa locului sau privind executarea silită a obligaţiei fiscale în baza unei decizii/hotărîri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat.

Articolul 214. Principiile generale de efectuare a controlului fiscal

(1) Controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislaţia fiscală într-o anumită perioadă sau în cîteva perioade fiscale.

(2) Controlul fiscal este exercitat de Serviciul Fiscal de Stat şi/sau de un alt organ cu atribuţii de administrare fiscală, în limitele competenţei acestora, la faţa locului şi/sau la oficiul acestora.

(3) Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode şi operaţiuni de organizare şi desfăşurare a controlului, precum şi de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la faţa locului şi/sau la oficiul organului, prevăzut la alin.(2), poate fi organizat şi efectuat prin următoarele metode şi operaţiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parţială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele şi operaţiunile concrete utilizate la organizarea şi exercitarea controlului fiscal sînt determinate, în baza prezentului cod, în instrucţiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat.

(4) Activitatea contribuabilului poate fi supusă controlului fiscal pentru o perioadă ce nu depăşeşte termenele de prescripţie, stabilite la art.264, pentru determinarea obligaţiei fiscale.

(5) În cadrul controlului fiscal la faţa locului şi/sau la oficiu, organele specificate la alin.(2) sînt în drept să solicite de la alte persoane orice informaţii şi documente privind relaţiile lor cu contribuabilul respectiv.

(6) Organele cu atribuţii de administrare fiscală pot efectua controlul fiscal repetat în cazul în care rezultatele controlului fiscal exercitat anterior sînt neconcludente, incomplete sau nesatisfăcătoare ori dacă ulterior au fost depistate circumstanţe ce atestă existenţa unor semne de încălcare a legislaţiei şi, prin urmare, se impune un nou control.

(7) Controlul fiscal repetat poate fi efectuat în cadrul examinării contestaţiilor împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acţiunii funcţionarului fiscal şi, în alte cazuri, la decizia conducerii organelor menţionate la alin.(6).

(8) Se interzice efectuarea repetată a controalelor fiscale la faţa locului asupra unora şi aceloraşi impozite şi taxe pentru o perioadă fiscală care anterior a fost supusă controlului, cu excepţia cazurilor cînd efectuarea controlului fiscal repetat se impune de reorganizarea sau lichidarea contribuabilului, ţine de auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior, de activitatea posturilor fiscale sau de depistarea, după efectuarea controlului, a

unor semne de încălcări a legislaţiei, cînd aceasta este o verificare prin contrapunere, cînd necesitatea a apărut în urma examinării cazului cu privire la încălcarea legislaţiei fiscale sau în urma examinării contestaţiei. Drept temei pentru efectuarea controlului fiscal repetat la faţa locului, în legătură cu auditul activităţii Serviciului Fiscal de Stat de către organul ierarhic superior, poate servi numai decizia acestuia din urmă, cu respectarea cerinţelor prezentului articol.

(9) Controlul fiscal se efectuează în orele de program ale organului care exercită controlul fiscal şi/sau cele ale contribuabilului.

În conformitate cu prevederile ***art. 136 Cod Fiscal***, Serviciul Fiscal de Stat şi funcţionarii fiscali, în cadrul acţiunilor de exercitare a funcţiei, au următoarele obligaţii:

1) să acţioneze în strictă conformitate cu Constituţia Republicii Moldova, cu prezentul cod, cu alte acte normative, precum şi cu tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte;

2) să trateze cu respect şi corectitudine contribuabilul, reprezentantul lui, alţi participanţi la raporturile fiscale;

3) să popularizeze legislaţia fiscală;

4) să informeze contribuabilul, în cazurile prevăzute de legislaţia fiscală sau la solicitarea acestuia, despre drepturile şi obligaţiile lui;

5) să informeze contribuabilul, la cerere, despre impozitele şi taxele în vigoare, despre modul şi termenele lor de achitare şi despre actele normative corespunzătoare;

6) să primească şi să examineze cererile persoanelor fizice şi ale persoanelor juridice care practică activitate de întreprinzător privind emiterea soluţiilor fiscale individuale anticipate, în modul stabilit de lege;

7) să asigure gratuit contribuabilul cu formulare tipizate de dare de seamă fiscală;

8) să efectueze, la cererea contribuabilului, compensarea sau perfectarea materialelor pentru restituirea sumelor plătite în plus sau a sumelor care, conform legislaţiei fiscale, urmează a fi restituite;

9) la cererea scrisă a contribuabilului, în care se indică destinaţia certificatului, în cazurile reglementate de legislaţie sau la solicitarea organelor şi autorităţilor publice abilitate legal, să elibereze certificate privind lipsa sau existenţa restanţelor faţă de buget şi certificate care confirmă înregistrarea în calitate de plătitor de T.V.A. şi accize. Formularul-tip al certificatelor menţionate se aprobă de către Serviciul Fiscal de Stat;

10) la solicitarea nerezidentului sau a persoanei împuternicite de el (plătitorul venitului), să elibereze certificatul despre sumele veniturilor obţinute în Republica Moldova şi impozitele achitate (reţinute). Formularul-tip al certificatului menţionat se aprobă de către Ministerul Finanţelor;

11) să ţină evidenţa contribuabililor şi a obligaţiilor fiscale;

12) să examineze petiţiile, cererile şi reclamaţiile contribuabililor în modul stabilit de lege;

13) să primească şi să înregistreze cereri, comunicări şi alte informaţii despre încălcări a legislaţiei şi să le verifice, după caz;

14) să acţioneze în scopul investigării, constatării şi urmăririi penale a infracţiunilor date în competenţa sa, conform Codului de procedură penală, a acţiunilor ilicite ale contribuabililor;

15) în cazul depistării unei încălcări a legislaţiei şi neîndeplinirii cerinţelor legale ale funcţionarului fiscal, să emită o decizie privind aplicarea de sancţiuni;

16) să remită contribuabilului sau reprezentantului acestuia, în termenele prevăzute de legislaţia fiscală, decizia emisă;

17) să nu folosească situaţia de serviciu în interese personale;

18) să păstreze secretul de stat, alte secrete apărate de lege şi să nu divulge informaţia aflată în exerciţiul funcţiunii, inclusiv informaţia referitoare la viaţa personală, la cinstea şi demnitatea persoanei;

19) să întreprindă şi alte acţiuni prevăzute de legislaţia fiscală.

Totodată se reține că în cadrul efectuării controlului fiscal s-a stabilit, că la începutul anului 2008 reclamanta a investit 839 118 (opt sute treizeci şi nouă mii una sută optsprezece) lei 46 bani în amenajarea teritoriului de pe str. Costiujeni, 2, de la intrarea în or. Codru, mun. Chişinău, în schimbul permisiunii desfăşurării activităţii de comercializare a florilor pe terenul cu suprafaţa de 0,05 ha, amplasat pe str. Costiujeni, 2, or. Codru, mun. Chişinău.

Astfel, conform ***art. 293 alin. (5) Cod Fiscal***

(5) În cazul obiectelor impunerii stipulate la art.291 lit.e), i), j) şi q), taxele aferente acestora se calculează din ziua indicată de către autoritatea administraţiei publice locale în autorizaţiile/notificările/coordonările corespunzătoare, eliberate de către aceasta, şi pînă în ziua în care termenul de valabilitate a autorizaţiilor/ notificărilor/coordonărilor a expirat sau acestea au fost suspendate, anulate, retrase în modul stabilit de legislaţia în vigoare.

Deoarece în cadrul efectuării controlului fiscal s-a stabilit cu certitudine, că reclamantei i-au fost eliberate doar două autorizaţii de funcţionare rezultă, că prin prisma art. 293 alin. (5) CF taxele locale urmau a fi încasate doar pentru o perioadă de 2 ani şi nu pentru 8 ani, aşa cum a calculat SFS în cadrul controlului fiscal.

Avînd în vedere faptul, că la stabilirea penalităţilor şi amenzilor SFS a încălcat norme de drept material, rezultă, că Actul de control fiscal***** din 12.01.2023 este ilegal şi urma a fi anulat de către SFS sau de către Ministerul Finanţelor. Deoarece acest Act de control fiscal nu a fost anulat de către SFS sau Ministerul Finanţelor, rezultă, că acesta urmează a fi anulat de instanţa de contencios administrativ.

Articolul 264. ***Cod Fiscal***

Termenul de prescripţie pentru determinarea obligaţiilor fiscale

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(3), obligaţiile fiscale pot fi determinate de către contribuabil şi Serviciul Fiscal de Stat sau alte organe cu atribuţii de administrare fiscală în următoarele termene:

a) impozitele, taxele, majorările de întîrziere – în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale respective sau pentru plata impozitului, taxei, majorării de întîrziere (penalităţii), în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale;

b) sancţiunile fiscale aferente unor impozite şi taxe concrete – în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale privind impozitul şi taxa menţionată sau pentru plata impozitului şi taxei în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale;

c) sancţiunile fiscale neaferente unor impozite şi taxe concrete – în cel mult 4 ani din data săvîrşirii încălcării legislaţiei.

(3) Serviciul Fiscal de Stat poate extinde perioada supusă controlului prevăzută la alin.(1), dar care nu va depăşi 6 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale, în cazul în care contribuabilul nu a prezentat darea de seamă fiscală sau în cazul în care solicită restituirea sumelor plătite în plus sau a sumelor care, conform legislaţiei fiscale, urmează a fi restituite.

Pe cale de consecinţă, termenul limită de încasare a penalităţilor şi aplicării amenzilor referitor la suma de 183 659 lei a expirat la data de 21.02.2021, pe cînd, SFS a dispus încasarea penalităţilor şi aplicarea amenzilor doar la data de 12.01.2023, cu depăşirea termenului de prescripţie extinctivă cu un an si anroane 11 luni de zile.

Prin urmare, dispunerea încasării penalităţii şi amenzilor după expirarea termenului de prescripţie extinctivă, este nefondată.

În rezultat, refuzul Ministerului Finanţelor ***** din 28.07.2023, prin care s-a respins cererea prealabilă depusă de către reclamanta SC „EMILICOM" SRL împotriva Deciziei Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04.07.2023, Actul de control fiscal nr. 5-720 947 din 12 ianuarie 2023, emis de către Direcţia generală control a Serviciului Fiscal de Stat, Decizia Serviciului Fiscal de Stat ***** din 06 martie 2023 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către S.C. „EMILICOM" SRL şi Decizia Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04 iulie 2023 pe marginea contestaţiei împotriva Deciziei ***** din 06.03.2023 emise de Direcţia generală control sunt ilegale şi necesită a fi anulate de instanţa de contencios administrativ.

Mai mult ca atît, după cu rezultă din conţinutul Actului de control din 12.01.2023, la 25.11.2020 la reclamantă a avut loc un control fiscal, în urma căruia s-a stabilit că reclamanta activează cu două aparate de casă şi în două gherete. Careva abateri referitor la încasarea sumei de 183 659 lei încasate prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 21.02.2017 de către SFS nu au fost stabilite, pe cînd, prin Actul de control din 12.01.2023 şi prin decizia din 06.03.2023 s-au stabilit penalităţi şi amenzi.

Totodată după cum rezultă din conţinutul motivării deciziei SFS *****6 din 04.07.2023, SFS a micşorat sumele penalităţilor şi amenzilor pentru perioada 01.01.2008 - 31.12.2011 din motiv că prin Actul de control fiscal nr. 5-652726 din 03.12.2012 şi Decizia SFS nr. 29 din 24.02.2012 în perioada respectivă nu s-au stabilit careva încălcări ale legislaţiei la capitolul taxelor pentru unităţile comerciale, pe cînd, pentru perioada 2012 - 2017 a stabilit astfel de încălcări.

Conform art. 137 Cod Administrativ

(1) În exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

(2) Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

(3) Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

(4) Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

în motivarea Actului de control fiscal nr. 5-720 947 din 12 ianuarie 2023, Deciziei Serviciului Fiscal de Stat ***** din 06 martie 2023 şi Deciziei Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04 iulie 2023, pîrîţii nu au argumentat, din care motive în perioada anilor 2008 - 2011 au procedat într-un mod, iar pentru perioada 2012 - 2017 a procedat în alt mod.

Legalitatea și temeinicia actului administrativ contestat.

În concordanță cu ***art. 31 din Codul administrativ***, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit ***art. 32 din Codul administrativ***, procedura administrativă se structurează astfel încât participanţii să poată înţelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuţia unui participant, acestuia i se comunică neîntîrziat, într-un limbaj clar şi uşor de înţeles, acţiunile care trebuie întreprinse. În condiţiile legii, autorităţile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

În conformitate cu ***art. 38 din Codul administrativ***, înaintea fiecărei decizii judecătoreşti pe fond, participanţilor la proces li se oferă posibilitatea de a-şi expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă de judecată independentă, imparţială şi instituită prin lege. În acest scop, instanţa de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege şi să asigure desfăşurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu ***art. 94 din Codul administrativ***, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Potrivit ***art. 118 din Codul administrativ***, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În acord cu ***art. 120 din Codul administrativ***, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă:

a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ;

b) numele colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ;

c) numele destinatarului actului administrativ;

d) data la care a fost emis actul administrativ;

e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ);

f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ;

g) decizia cu privire la cheltuieli;

h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac;

i) semnătura colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ.

Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

În conformitate cu ***art. 132 din Codul administrativ***, prin emiterea unui act administrativ individual se înţelege atât emiterea lui de către prim-ministru şi autorităţile publice cu conducere unipersonală, cât şi adoptarea lui de către Guvern şi autorităţile publice cu conducere colegială. Conducerea colegială a unei autorităţi publice adoptă decizii prin vot.

Conform ***art. 137 din Codul administrativ***, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale. Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

În consonanță cu ***art. 141 din Codul administrativ***, un act administrativ individual este nul dacă conţine un viciu deosebit de grav şi acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanţelor care se iau în considerare.

Un act administrativ individual este, de asemenea, nul:

a) dacă executarea lui cere săvârşirea unei fapte ilegale, care constituie o componenţă de contravenţie sau de faptă penală;

b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa;

c) dacă contravine bunelor moravuri;

d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art. 49 alin. (1);

e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă;

f) în alte cazuri prevăzute de lege.

În cazul nulităţii parţiale a unui act administrativ individual, acesta este nul în totalitate dacă autoritatea publică nu ar fi emis actul administrativ respectiv fără partea lovită de nulitate.

Autoritatea publică poate constata nulitatea oricând din oficiu. La cerere nulitatea se constată în măsura în care solicitantul are un interes îndreptăţit pentru a o solicita.

În continuare, se va releva că activitatea administrativă/procedura administrativă impune o serie de rigori care trebuie urmate și respectate necondiționat de autoritățile publice pentru ca produsul materializat în urma acestei activități să nu sufere de vicii și deficiențe juridice, pasibile să determine nulitatea sau anularea lui.

În acest sens, verificând legalitatea răspunsului Ministerului Finanţelor al Republicii Moldova ***** din 28.07.2023, Deciziei Serviciului Fiscal de Stat ***** din 06.03.2023 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către SRL „Emilicom”, Deciziei Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04.07.2023 pe marginea contestaţiei împotriva Deciziei ***** din 06.03.2023, sub aspectul corespunderii cu exigențele instituite de Codul administrativ, instanța constată următoarele:

- actele administrative au fost adoptat în lipsa inițierii unei proceduri administrative și cercetării din oficiu a faptelor;

- actele administrative au fost emis de către autoritatea publică cu încălcarea dreptului discreționar. Astfel art. 8 § 2 CEDO enumeră scopurile legitime care pot justifica o ingerință în exercitarea drepturilor protejate de art. 8: „este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora”. Recent, Curtea a observat că practica sa este destul de succintă atunci când verifică existența unui scop legitim în sensul paragrafului al doilea al art. 8-11 din Convenție [S.A.S. împotriva Franței (MC), pct. 114]. Este sarcina guvernului pârât să demonstreze că ingerința a avut un scop legitim [Mozer împotriva Republicii Moldova și Rusiei (MC), pct. 194].

Ulterior, Curtea a afirmat că, pentru a stabili dacă măsurile atacate erau „necesare într-o societate democratică”, va analiza, în lumina cauzei respective în ansamblul său, dacă motivele invocate pentru justificarea măsurilor sunt relevante și suficiente și dacă măsurile au fost proporționale cu scopurile legitime urmărite (Z împotriva Finlandei, pct. 94). Curtea a oferit clarificări suplimentare privind această cerință, afirmând că noțiunea de „necesitate” în sensul art. 8 implică faptul că ingerința trebuie să corespundă unei nevoi sociale imperioase și, în special, că trebuie să rămână proporțională cu scopul legitim urmărit. Pentru a stabili dacă o ingerință a fost „necesară”, Curtea ține seama de marja de apreciere lăsată autorităților statului, însă este obligația statului pârât să demonstreze existența unei nevoi sociale imperioase, care a stat la baza ingerinței (Piechowicz împotriva Poloniei, pct. 212). Curtea a reiterat principiile directoare privind marja de apreciere în Paradiso și Campanelli împotriva Italiei (MC), pct. 179-184.

- actele administrative au fost adoptat cu încălcarea dreptului de a fi audiat, precum și în lipsa motivării.

Dezvoltând unele aspecte din cele specificate mai sus, instanța reține următoarele.

În conformitate cu prevederile ***art. 69 alin. (1) Cod Administrativ***, procedura administrativă se iniţiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă iniţiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acţiuni procedurale, iar cea iniţiată la cerere se consideră iniţiată din momentul depunerii cererii.

Totodată potrivit ***art. 70 alin. (1) Cod Administrativ***, dacă iniţiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanţii despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

Cu privire la încălcarea dreptului discreționar din partea autorităților publice pîrîte, instanța reține ***prevederile art. 225 alin. (2) Cod Administrativ***: verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) şi-a exercitat dreptul discreţionar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar;

d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

Totodată, instanța conchide că contrar prevederilor art. 118 Cod Administrativ, actele contestate nu reflectă o motivare plauzibilă, în conformitate cu scopul declarat de autoritatea publică pîrîtă, ceea ce contravine art. 31 Cod administrativ, nu corespunde principiului proporționalității și este contrar art. 119 alin. (1) Codul administrativ, care prescrie cu titlu imperativ că, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert.

În asemenea circumstanțe, deciziile Serviciului Fiscal de Stat în prezenta speță, fără a fi motivate suficient, constituie o încălcare a principiilor, prevăzute de Codul administrativ, inclusiv principiului de eficiență, reglementat la art. 28 din Legea menționată, care prevede că procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, adecvat, rapid, eficient și corespunzător scopului.

Potrivit ***art. 29 Cod administrativ***,

(1) Orice măsură întreprinsă de autorităţile publice prin care se afectează drepturile sau libertăţile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporţionalităţii.

(2) O măsură întreprinsă de autorităţile publice este proporţională dacă:

a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege;

b) este necesară pentru atingerea scopului;

c) este rezonabilă.

(3) Măsura întreprinsă de autorităţile publice este una rezonabilă dacă ingerinţa produsă prin ea nu este disproporţională în raport cu scopul urmărit.

Obligația autorităților publice de a respecta principiile indicate, este impusă și prin Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, care statuează că în vederea protecției persoanelor în privința cărora au fost întreprinse oricare măsuri individuale sau decizie luată de autoritățile publice, capabilă să producă efecte juridice directe asupra drepturilor, libertăților sau intereselor acestor persoane, vor fi aplicate următoarele principii: dreptul de a fi ascultat, accesul la informație, asistență și reprezentare, motivarea actelor administrative, indicarea căilor de atac.

În consecință, instanța de judecată va concluziona că actele administrative contestate, sunt neîntemeiate.

În rezultat, analizînd deficiențele admise pe parcursul procedurii administrative din partea Serviciului Fiscal de Stat, instanța conchide că unica modalitate de remediere a drepturilor reclamantului în situația dedusă spre examinare, este anularea răspunsului Ministerului Finanţelor al Republicii Moldova ***** din 28.07.2023, Actului de control fiscal***** din 12.01.2023, emis de către Direcţia generală control a Serviciului Fiscal de Stat, Decizia Serviciului Fiscal de Stat ***** din 06.03.2023 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către SRL „Emilicom” c/f *****, Decizia Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04.07.2023 pe marginea contestaţiei împotriva Deciziei ***** din 06.03.2023.

Astfel, în lumina celor enunțate și în baza materialelor cauzei instanța va admite cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Emilicom” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, privind anularea răspunsului Ministerului Finanţelor al Republicii Moldova ***** din 28.07.2023, anularea Actului de control fiscal***** din 12.01.2023, emis de către Direcţia generală control a Serviciului Fiscal de Stat, anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat ***** din 06.03.2023 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către SRL „Emilicom” c/f *****, anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04.07.2023 pe marginea contestaţiei împotriva Deciziei ***** din 06.03.2023.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Emilicom” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, privind anularea răspunsului Ministerului Finanţelor al Republicii Moldova ***** din 28.07.2023, anularea Actului de control fiscal***** din 12.01.2023, emis de către Direcţia generală control a Serviciului Fiscal de Stat, anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat ***** din 06.03.2023 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către SRL „Emilicom” c/f *****, anularea Deciziei Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04.07.2023 pe marginea contestaţiei împotriva Deciziei ***** din 06.03.2023, se admite.

Se anulează răspunsul Ministerului Finanţelor al Republicii Moldova ***** din 28.07.2023, Actului de control fiscal***** din 12.01.2023, emis de către Direcţia generală control a Serviciului Fiscal de Stat, Decizia Serviciului Fiscal de Stat ***** din 06.03.2023 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către SRL „Emilicom” c/f *****, Decizia Serviciului Fiscal de Stat *****6 din 04.07.2023 pe marginea contestaţiei împotriva Deciziei ***** din 06.03.2023.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii